

РЕШЕНИЕ

№ 6286

гр. София, 28.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 17.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **5531** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „Грийн Пауър БГ“ ЕООД, седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], ЕИК:[ЕИК] срещу решение № Ж-120/08.04.2022г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл.22 ал.1 и ал.7 от Закона за енергетиката и чл.1478 ал.3 от Наредба № 3 за лицензиране дейностите в енергетиката е прекратено производството по подадена жалба вх. № Е-11С-00-44/15.12.2021г. от „Грийн Пауър БГ“ ЕООД срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД.

При извършена проверка съобразно чл.158 от АПК, съдът счита жалбата за редовна – като подадена в съответствие с изискванията за форма, съдържание и приложения. Същата е допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срок, срещу подлежащ на обжалване акт и при липса на отрицателни процесуални предпоставки по чл.159 АПК.

По съществото на спора, съдът съобрази:

Жалбоподателят - „Грийн Пауър БГ“ ЕООД е подало на 21.10.2021г. искане за проучване за присъединяване на обект Ф. с мощност 2000kw предвидена за изграждане в ПИ № 39030.503.30 в УПИ-VIII, „Промислена зона“, [населено място] към електроразпределителната мрежа на ЕР Юг. Е. дружество е изпратило писмо изх. № 1018/07.01.2022г. до „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД /АСО/ за

съгласуване на условията за присъединяване. За това писмо жалбоподателят е уведомен на същата дата – 07.01.2022г.

При така изложената фактология и с процесно оспорваното решение, КЕВР е приела, че срока по чл.53 ал.3 от Наредба № 6 не е изтекъл, тъй като същият започва да тече от съгласуването на техническите условия от страна на преносната мрежа. Поради което и на основание чл.22 ал.1 и ал.7 от Закона за енергетиката е прекратил производството по подадена от дружеството жалба вх. № Е-11С-00-44/15.12.2021г., подадена от „Грийн Пауър БГ“ ЕООД срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД.

С настоящата жалба, дружеството претендира незаконосъобразност на оспореният акт тъй като в 30дневния срок по чл.56 ал.1 от Наредба № 6/24.02.2014г. мрежовият оператор не е извършил проучване, не е изготвил и не е представил писмено становище за условията за присъединяване, т.е. налице е неизпълнение, допуснато от ЕР Юг ЕАД на неговото задължение по чл.22 ал.1 от ЗЕ за предоставяне на достъп до разпределителната мрежа в съответствие с лицензионната дейност. В допълнение твърди, че поставянето на дружествата в хипотезата на субективната преценка на мрежовият оператор кога да поиска съгласуване ги третира неблагоприятно, като даже създава предпоставка мрежовият оператор да бъде освободен от отговорност за неспазване на лицензията си при подобна забава.

Въз основа на така очертаният предмет на спора, твърденията на страните и установените факти по делото, Административен съд София-град, 74 състав приема следното:

Действително и по силата на чл. 53 ал.2 от Наредба № 6/прецитирана/ операторите на разпределителни мрежи съгласуват с оператора на преносна мрежа условията за присъединяване на електрическа централа към разпределителната мрежа средно напрежение. В този смисъл съгласуването представлява задължителен елемент на процедурата, обуславящ законосъобразното и развитие.

Текста на ал.3 на посочената разпоредба определя срок в който операторът на преносната мрежа съгласува условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа и сключва предварителен договор за присъединяване, а именно - 25 дни.

Този срок започва да тече от датата в която при него е постъпило искането за съгласуване. С оглед фактите по делото – 07.01.2021г. И тъй като процесната жалба е подадена до КЕВР на 15.12.2021г., то към датата на подаването и този срок безспорно е изтекъл.

Успоредно с това обаче и тъй като същността на производството касае забавяне на процедурата по подаденото от жалбоподателя искане, внимание заслужава факта, че дружеството е подало своето искане още на 21.10.2021г., а то е изпратено на Е. едва на 07.01.2022г. – т.е. два месеца и половина след подаването му.

Пак в този контекст от значение е факта, че процесното решение на КЕВР е постановено на 08.04.2022г. – година и половина след подаване на искането за присъединяване. Към решението на КЕВР не са изложени никакви мотиви за действията на Е. в периода от получаване на искането за съгласуване до периода на постановяване на решението на КЕВР. Липсва и каквато и да е била установителна дейност през целият този период налице ли е произнасяне в съгласувателната процедура изобщо.

В този смисъл КЕВР не е извършил никаква проверка на относимите към искането факти и не е оказал дължимата защита на жалбоподателя, така, както предполага

нормата на чл.35 АПК.

Нещо повече – текста на чл.76 ал.4 т.2 от Закона за енергетиката вменява изричното правомощие на КЕВР да контролира текущо съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, касаещо изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. Макар това правомощие да е формално различно от компетенцията му за разглежда жалби и разрешава спорове, то по съществото си касае един и същ предмет – претендирано бездействие от страна на лицензиант да предостави достъп до мрежата. Нещо повече – именно тази компетенция на КЕВР обуславя и законодателно вмененото му правомощие да се произнася по жалби в хипотезата на чл. 22 ал.1 т.1 ЗЕ. Всъщност именно този тип специализация обуславя и качеството специализиран орган, вменено на КЕВР.

При постановяване на решението си Комисията се е задоволила единствено да анализира жалбата и нейната основателност към момента на подаването и. Текста на чл.142 ал.1 от АПК обаче гласи императивно, че съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. И доколкото тази норма е насочена към съда, то в нея се съдържа и имплицитно правило за поведение на административния орган да приложи материалният закон правилно към датата на постановяване на своя акт.

Нещо повече – дружеството е поддържало жалбата си пред КЕВР през целият период и в този смисъл тя да касае бездействие претендирано от страната не само към 15.12.2021г./датата на подаване на жалбата/, но и за целият период на самото административното производство.

Като не е изследвал в пълнота всички относими към спора обстоятелства, а именно – дали е забавяне и на какво се дължи то, респ. следва ли да бъдат дадени указания, съобразно хипотезата на чл. 22 ал.5 от ЗЕ, ответника е допуснал съществено нарушение на производствените правила.

Далеч по-съществено за изхода от спора обаче е обстоятелството, че в своето решение КЕВР не е изследвало и на какво се дължи забавянето в периода от 21.10.2021г./когато е подадено искането за проучване условията за присъединяване/ до 07.01.2022г., когато ЕР Юг ЕАД е изпратило искането за становище до Е. ЕАД. Следва да се посочи, че посоченото забавяне обхваща период от два месеца и половина, т.е. два пъти по-дълъг от срока в който оператора на преносната мрежа следва да извърши съгласуването. И макар нормата на чл.53 от Наредбата да не предвижда срок в който мрежовият оператор да изпрати искането за съгласуване до Е., то би било в противоречие на принципите на добра администрация/чл.41 от Х. и общ принцип на правото на съюза/, както и на принципа на бързина и процесуална икономия/чл.11 АПК/ да се приеме, че този срок може да бъде безкраен. В този смисъл именно специфичните компетенции и материалната специализация дефиниращи КЕВР като специализиран орган, предполагат оценка и анализ и на посоченото обстоятелство.

От своя страна, текста на чл.7 ал.3 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката предвижда аналогично, че Комисията пристъпва към решаване на образуваната преписка, когато счете, че всички факти и обстоятелства от значение за случая са изяснени... Видно от данните по делото КЕВР не е установила и впоследствие анализирала всички факти, а при строго формален подход е разгледала жалбата единствено в условията приложими към датата на подаването и.

С оглед всичко гореизложено следва да се приеме, че при постановяване процесното

решение са допуснати нарушения на чл. 7 ал.2, чл.9 ал.2 и чл.35 от АПК.

Поради това оспорваното решение следва да се отмени, а преписката да се изпрати на КЕВР за произнасяне след установяване на всички относими факти в спорното производство по чл.22 от ЗЕ.

С оглед изхода от спора,основателно в хипотезата на чл.143 ал.1 от АПК се явява и своевременно заявеното от жалбоподателя искане за присъждане на съдебно-деловодни разноски в размер на 300лв,включващо сумата от 250лв./адвокатско възнаграждение/ и сумата от 50лв./заплатена държавна такса/.

Поради това и на основание чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, Административен съд София-град, 74 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № Ж-120/08.04.2022г. на Комисия за енергийно и водно регулиране.

ИЗПРАЩА преписката на Комисия за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне по жалба с вх. № Е-11С-00-44/15.12.2021 г. на „Грийн Пауър БГ“ ЕООД, в съответствие с дадените указания по тълкуването и прилагането на закона изложени в мотивите на решението, при спазване на сроковете за разглеждане и издаване на решение по реда на Закона за енергетиката и Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране да заплати на „Грийн Пауър БГ“ ЕООД, седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], ЕИК:[ЕИК] разноски по делото в размер на 300/триста/ лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от деня на получаване на съобщение, че решението е изготвено.

Съдия: